

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323010156
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4323010156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného Q. F. N., pre zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Q. F. N., proti rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/5/2023 zo dňa 20.03.2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 14.06.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

Q. F. N., nar. XX.XX.XXXX v meste F., M. F., trvale bytom N. XX, XXXXX, I., I., t.č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

u k l a d á

podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona, zistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona sa mu ukladá trest vyhostenia v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona sa mu ukladá trest prepadnutia vecí a to finančných prostriedkov v hodnote 1.500,- €, ktoré sú vedené ako peňažné trestné depozitá na depozitnom účte Okresného súdu Levice číslo SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Levice (ďalej len súd I. stupňa) bol Q. F. N. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným spoločne s J. Al W. zo zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák., ktorého sa dopustili na tom skutkovom základe, že:

J. Al W. ako vodič, po prechádzajúcej vzájomnej dohode s Q. F. N., spolujazdcom, ktorý prevoz migrantov dohodol s doposiaľ nestotožnenou osobou vystupujúcou pod menom „F. R.“, umožnili dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX h, za vopred dohodnutú finančnú odmenu v sume XXXX eur pre

každého z obvinených, ktorú mali dostať po vyložení migrantov na vopred dohodnutom mieste na území M., ôsmim osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi M. republiky, ani osobami s trvalým pobytom na území M. republiky, nedovolené prekročiť štátnu hranicu W. a M. republiky a vstúpiť tak cez hraničný priechod B. - O. medzi W. a M. republikou na územie M. republiky, a to tým spôsobom, že tieto osoby na základe pokynov od nestotožnených osôb, s ktorými zväčša komunikoval obvinený Q. F. N. prostredníctvom mobilného zariadenia, naložili dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX h v blízkosti mesta M. v W. do zapožičaného osobného motorového vozidla zn. O. B., čiernej farby, s EČV: K imatrikulovaného v I. spolkovej republike, ktoré za účelom prevozu migrantov požičal obvinený Q. F. N. z nemeckej spoločnosti S. na svoje meno dňa XX.XX.XXXX a tieto osoby následne previezli dňa XX.XX.XXXX v čase X XX.XX h cez územie Slovenskej republiky až k obci V. nad K., pričom po maďarskom území neďaleko hraníc so Slovenskou republikou bolo vozidlo, ktoré viedol obvinený J. Al W., prenasledované až na územie Slovenskej republiky služobnými vozidlami maďarskej polície, vodič J. Al W. však nereagoval na výzvy maďarskej polície k zastaveniu vozidla, prešiel cez hraničný priechod B. - O. medzi Maďarskom a Slovenskou republikou, kde po prekročení tohto hraničného priechodu na základe generálnej výzvy operačného strediska Krajského riaditeľstva PZ v Nitre na zastavenie predmetného vozidla pre podozrenie, že sú v ňom prepravovaní nelegálni migranti, čakala hliadka Obvodného oddelenia Šahy s volacím znakom Y. XXX, ktorá sa snažila predmetné vozidlo zastaviť, vodič J. Al W. však nereagoval na zvukové a svetelné znamenia hliadky, vozidlom prešiel do protismeru, obišiel služobné motorové vozidlo tejto policajnej hliadky, pričom hliadka Obvodného oddelenia PZ Šahy kontinuálne pokračovala v prenasledovaní predmetného vozidla, obvinený J. Al W. pokračoval v mimoriadne riskantnej, rýchlej a nebezpečnej jazde územím Slovenska po trase O. - G. - X. M. smerom na obec O., obmedzoval a ohrozoval okrem pasažierov vo vozidle aj iných účastníkov cestnej premávky, až následne privolaná hliadka Obvodného oddelenia PZ Želiezovce s volacím znakom Y. XXX predmetnému vozidlu, ktorému išla naproti, skrížila cestu, v dôsledku čoho vozidlo zn. O. B. približne 1,4 km pred obcou V. nad K. a O. zišlo z vozovky a v priekope vodič J. Al W. narazil s vozidlom do stromu, ktoré sa následne vznietilo, čím sa požiar rozšíril aj na okolité pole, vodič J. AL W. z vozidla z miesta vodiča vystúpil a utiekol, Q. F. N. zostal na mieste, pričom následne policajné hliadky pomáhali pasažierom vystúpiť z vozidla z dôvodu ochrany ich života a zdravia a následnou kontrolou osôb bolo zistené, že v predmetnom vozidle sa nachádzalo osem osôb, z toho tri osoby v kufri vozidla a päť osôb na zadných sedadlách, všetky pôvodom zo M. arabskej republiky, a to W. F., nar. X.X.XXXX, D. F., nar. X.X.XXXX, K. F., nar. X.X.XXXX, N. F., nar. X.X.XXXX, W. F., nar. X.X.XXXX, F. F., nar. XX.X.XXXX, M. F., nar. XX.XX.XXXX a M. E., nar. X.X.XXXX, ktorí sa nevedeli preukázať dokladmi totožnosti a platnými vízami, ktoré by umožňovali osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky.

Za to bol obžalovanému Q. F. N. uložený podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, zároveň mu bol uložený podľa § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. trest vyhostenia v trvaní 5 rokov a podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. trest prepadnutia vecí a to finančných prostriedkov v hodnote 1 500,- eur, uložené na depozitnom účte Okresného súdu Levice č. SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX s tým, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Rozsudok voči spoluobžalovanému J. Al W., ktorý bol uznaný vinným zo zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. a zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a ktorému bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestu vyhostenia 5 rokov, ako aj trestu prepadnutia vecí a to mobilného telefónu zn. M. Q. A XX, R. 1: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, striebornej farby, v ochrannom obale čierno - hnedej farby a SIM karty s tel. číslom +XX XXX XXXXXXXX, pričom vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát, sa stal právoplatným dňom 05.04.2023.

Proti rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie iba obžalovaný Q. F. N. prostredníctvom svojho obhajcu a to čo do výroku o treste, keďže trest uložený súdom I. stupňa považoval za neprimerane prísny.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného uviedol, že skutok, ktorý spáchal veľmi ľutuje, je si vedomý toho, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu aplikoval inštitút mimoriadneho zníženia trestu,

ale aj napriek tomu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov považoval za veľmi prísny. Z toho dôvodu odvolaním napádal výrok rozsudku v časti výroku o výške a druhu trestu. Žiadal, aby odvolací súd zväzil dôvody jeho cesty a fakt, že nemal vedomosť o tom, že sa bude dopúšťať trestnej činnosti, za ktorú mu hrozí tak vysoký trest. Bol v domnienke, že za prevoz migrantov môže dostať maximálne pokutu. Poukázal na to, že rodnú krajinu M. opustil v roku XXXX spoločne s rodinou potom, čo na ich dom spadla raketa. Jeho najmladší syn vtedy utrpel devastačné zranenia a hrozilo mu, že mu budú musieť amputovať nohu, čo sa však našťastie nepotvrdilo, ale aj napriek tomu, jeho syn trpí fyzickými a psychickými problémami. Potom, ako sa s rodinou dostal do I., snažil sa viesť riadny život, založil si firmu venujúcu sa čisteniu a lešteniu automobilov, riadne podnikal a snažil sa starať o svoju rodinu. Po celosvetovej pandémie súvisiacej s Covidom, bolo jeho podnikanie utlmené. Mal možnosť zarobiť si peniaze prevozom migrantov, v čom videl príležitosť na získanie prostriedkov na nákup novších a lepších strojov pre jeho firmu, aby mohol opätovne naštartovať svoje podnikanie. Nenapadlo mu, že ide o protiprávnu činnosť, pre ktorú mu bude hroziť väzenie. S odstupom času si uvedomil, že sa nechal zlákať vidinou ľahko zarobených peňazí. Poukázal na to, že od začiatku spolupracoval s políciou a prokuratúrou, ku skutku sa priznal. Dobrovoľne vydal hotovosť, ktorú mal pri sebe. Zároveň pomohol objasniť úlohu už právoplatne odsúdeného J. Al W. v danej veci a podrobne popísal spáchanie skutku. Potom, čo vozidlo v ktorom boli vezení migranti, začala naháňať polícia, snažil sa J. Al W. presvedčiť, aby spomalil vozidlo. Poukázal na nepomer medzi výškou trestu, ktorý bol uložený J. Al W. a výškou trestu, ktorý bol uložený jemu. J. Al W. bol stíhaný za dva zločiny a pri unikaní pred políciou ich všetkých ohrozil a bol mu uložený veľmi podobný trest. Poukázal ďalej na skutočnosť, že nikdy nemal žiadny problém ani vo väzbe v Nitre, ani v Leopoldove, plní všetky pokyny a podľa jeho názoru na ochranu spoločnosti bude u neho postačujúci aj trest kratšieho trvania. Žiadal, aby mu odvolací súd uložil podmienečný trest z dôvodu, že jeho uväznenie na Slovensku má veľmi nepriaznivý vplyv na jeho rodinu, jeho manželka sa musela aj s deťmi presťahovať do menšieho bytu a nájsť si ďalšiu prácu, aby dokázala užiť rodinu. V dôsledku vojny v M., kde utrpeli zranenia jeho syn a aj manželka a v dôsledku odlúčenia syna od neho, tento trpí psychickými problémami a jeho zdravotný stav sa zhoršil. V I. má zabezpečené živobytie aj bývanie, keďže jeho firma riadne funguje, je presvedčený, že jeho nápravu je možné dosiahnuť aj uložením trestu odňatia slobody kratšieho trvania, resp. uloženia podmienečného trestu odňatia slobody a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a uložiť mu podmienečný trest odňatia slobody.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Obžalovaný v konečnom návrhu podrobne uviedol, čo ho viedlo k spáchaniu trestného činu a v podstate zopakoval dôvody uvedené v písomných dôvodoch odvolania. Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok v časti výroku o treste je potrebné zrušiť v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2 Tr. por., pretože súd I. stupňa pri ukladaní trestu sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.03.2023 urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku kladeného mu v obžalobe za vinu podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Po kladnom zodpovedaní otázok položených mu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. súd I. stupňa prijal toto vyhlásenie obžalovaného a dokazovanie vykonával len ohľadne trestu. Správne potom súd I. stupňa kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr.

zák., keď obžalovaný spoločne už s právoplatne odsúdeným J. Al W. za prisľúbenú finančnú odmenu nedovolené previezli z Maďarska na územie Slovenskej republiky osem osôb pôvodom zo M. arabskej republiky, ktoré nemali doklady totožnosti a platné víza, pričom tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách.

Pokiaľ ide o uložený trest, súd I. stupňa konštatoval, že z Európskeho informačného systému registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol dvakrát postihnutý a to v januári 2023 za jazdu bez vodičského oprávnenia a v druhom prípade za podvodné konanie, kde mu boli uložené pokuty. Na území Slovenskej republiky záznam registra trestov nemá. U tohto obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., že pred spáchaním skutku viedol riadny život a poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval. Žiadnu priťažujúcu okolnosť u neho nezistil.

Odvolačný súd konštatuje, že súd I. stupňa sa nedostatočne vysporiadal s ďalšími okolnosťami, pre ktoré bolo možné obžalovanému priznať aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Bolo zistené, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, keď urobil vyhlásenie o vine, okrem toho popísal, akým spôsobom sa skutok stal a usvedčoval aj spoluobžalovaného J. Al W.. Potom čo vozidlo riadené J. Al W. narazilo do stromu a začalo horieť, pomáhal aj osobám, ktoré prevádzali, dostať sa z horiaceho motorového vozidla a sám dobrovoľne vydal aj finančnú hotovosť, ktorú získal za prepravu migrantov. Toto sú všetky skutočnosti, pre ktoré mu bola priznaná odvolacím súdom aj hore uvedená poľahčujúca okolnosť.

Rovnako ako súd I. stupňa aj odvolací súd priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život a tiež poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., že k trestnej činnosti sa priznal a túto aj úprimne oľutoval. Ani odvolací súd u obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu odvolací súd vychádzal z trestnej sadzby 7 až 10 rokov uvedenej v § 355 ods. 3 Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol zistený prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, danú trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. upravil tak, že znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a potom vychádzal z trestnej sadzby 7 až 9 rokov.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, trest uložený obžalovanému, hoci aj na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 rokov, by bol pre obžalovaného neprimerane prísny a preto odvolací súd použil pri ukladaní trestu zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela, má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

V danom prípade odvolací súd vzal do úvahy pri použití tohto ustanovenia nie okolnosti prípadu, ale pomery páchatela, keď mal preukázané, že obžalovaný bol nútený aj s rodinou odísť zo M., pričom od roku XXXX žije v I., kde riadne podniká a stará sa o rodinu, pričom k trestnej činnosti sa dostal z dôvodu, že si chcel zarobiť peniaze, aby mohol tieto investovať tak do starostlivosti o svoju rodinu, ako aj do svojho podnikania, ktoré v dôsledku nepriaznivej ekonomickej situácie bolo posledné dva roky utlmené. Prihliadol tiež na to, že žiadneho závažného protiprávneho konania sa v I. nedopustil, ako vyplýva z Európskeho informačného systému registra trestov.

Podľa § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 5 rokov.

Keďže dolná hranica trestnej sadzby za zločin prevádzachťva podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. je 7 rokov, postupoval odvolací súd v zmysle hore citovaného ustanovenia Trestného zákona. Za primeraný na prevýchovu obžalovaného považoval odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov,

ktorý trest vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život a správanie sa je postačujúci na jeho prevýchovu a spĺňajúci podmienky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal podmieneného trestu odňatia slobody, s týmto sa odvolací súd nestotožňuje, poukazujúc na závažnosť spáchaného činu ako aj na to, že tohto sa nedopustil prvýkrát. Sám potvrdil, že o ponuke previesť nelegálnych migrantov sa dozvedel v I.. Oslovil J. Al W., či nepôjde s ním a on zabezpečil a prenajal vozidlo spoločnosti S. H. v I.. Najskôr, ako tvrdil, previezli skupinu šiestich ľudí, ktoré vyložili na území Slovenskej republiky, následne sa vrátili späť do Maďarska, kde zobrali skupinu ôsmich osôb a s týmito boli chytení na území Slovenskej republiky. Za prevoz migrantov v prvom prípade dostali 3 600,- eur, ktoré si s J. Al W. rozdelili na polovicu. Na Slovensku boli prenasledovaní políciou, avšak J. Al W. nezastavil, nakoniec narazili do stromu a auto začalo horieť. Z uvedeného je zrejmé, že nebolo to prvýkrát, čo obžalovaný v priebehu jedného dňa priviezol na územie Slovenskej republiky migrantov zo M. a týchto nechal na území Slovenskej republiky. Sám obžalovaný chcel zarobiť peniaze ľahkým spôsobom, pričom aj v prvom prípade dostal 3 600,- eur, avšak v druhom prípade už mu peniaze vyplatené neboli.

S poukazom na tieto skutočnosti potom nemožno konštatovať, že na prevýchovu obžalovaného bude postačovať len výchovný trest a to trest podmienený. Skutočnosti, na ktoré poukázal v odvolaní obžalovaný, odvolací súd zohľadnil tým, že mu priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť a použil zmierňovacie ustanovenie pri ukladaní trestu.

V danom prípade trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, je trestom dostatočným na prevýchovu obžalovaného.

Okrem toho obžalovanému uložil aj trest vyhostenia v zmysle § 65 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., keďže na uloženie tohto trestu boli splnené podmienky uvedené v § 65 ods. 1 Tr. zák., pretože takýto trest u obžalovaného vyžaduje verejný záujem a jeho účelom je zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti obžalovanému na území Slovenskej republiky. Vyhostenie sa vzťahuje na celé územie Slovenskej republiky. Za primeraný v tomto prípade považoval dĺžku tohto trestu na dobu 5 rokov.

Okrem toho bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí v zmysle § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a to finančných prostriedkov v sume 1 500,- eur, pretože tieto finančné prostriedky, ako sám obžalovaný uviedol, získal ako odmenu za trestný čin. Vlastníkom prepadnutých vecí v zmysle § 60 ods. 5 Tr. zák. sa stáva štát.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.